

Μηνναῖον - ΤΗ Β' ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις Καταθέσεως
τῆς Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηνναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων
ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου
σου σώματος, κραταῖαν τῇ πόλει σου
περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου
ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις
καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν
σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἡ, ἀντί τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Α' τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ'. Ἦχος δ'. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Τὸ τερπνὸν ἀγίασμα, τὴν ἐπουράνιον
πύλην, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν,
καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα θεῖα βρύουσαν
χαρίσματα, ἣν πόθῳ ἀσπασώμεθα.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἀφθαρσίας ἔνδυμα, τοὺς τῇ φθορᾷ
γυμνωθέντας, σοῦ τῷ ἀφθόρῳ τόκῳ,
πάντας ἐνέδυσας Σεμνή, οἷς τὴν
σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον
ἀναφαίρετον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Τὸν νεφέλαις, Ἄχραντε,
προσεπενδύοντα ὅλον, τὸν Οὐρανὸν

Ἐσθῆτί σου, περιέστειλας σεπτῇ, ἣν
προσκυνοῦντες, πίστει σε δοξάζομεν, σκέπη
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ἱατρεῖον ἄμισθον, τοῖς ἀσθενοῦσιν
ὑπάρχει, ὁ θεὸς οὗτος οἶκος· τὴν γὰρ
Ἐσθῆτά σου ἀγνή, πηγὴν ἀπαύστως
βρύουσαν, ἱάματα κέκτηται Πανάμωμε.

Κανὼν Β' τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ὠδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὅλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος,
ὅλην ἐλάμπρυνε Κόρη, ὅλην σε ἐτίμησεν
ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ ναῷ σου, σὺν τῇ
Ζώνῃ, Ἐσθῆτι καὶ θεῖα Σορῶ.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὅλην σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος,
ὅλην ἐλάμπρυνε Κόρη, ὅλην σε ἐτίμησεν
ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, τῷ ναῷ σου, σὺν τῇ
Ζώνῃ, Ἐσθῆτι καὶ θεῖα Σορῶ.

Δόξα.

Ἰσχὺν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ
καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν
σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες,
ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Καὶ νῦν.

Ἰδεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν
ἄφατον, πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ

Προφητῆται πάντες, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν
ᾠφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων
ἡ σκέπη, Ἑσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου
σου σώματος, κραταῖαν τῇ πόλει σου
περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου
ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις
καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν
σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας,
θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἐδωρήσω, τὴν ἱερὰν
Ἑσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά
σου ἐσκέπασας, σκέπη θεῖα ἀνθρώπων·
ἥσπερ τὴν κατάθεσιν, ἐορτάζομεν πόθῳ,
καὶ ἐκβοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε
Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

Τῆς Θεοτόκου.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ὠδὴ Ἑνάτη.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῳ μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Εβρ 9:1-7

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ
δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν.
Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ἣ
ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις
τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ
δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ
λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα
θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης
περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ,
ἐν ἣ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα
καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ
αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ
αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα
τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν
λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω
κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην
σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσιν οἱ ἱερεῖς τὰς
λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν
ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ
χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ
τῶν τοῦ λαοῦ ἁγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 44.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς Θεοτόκου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Λου α' 39-49, 56

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς μέ; ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. ὅτι ἐποίησέ μοι μεγάλα ὁ δυνατός καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἔμεινε

δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 115.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, ἧς τῆς ἐν Βλαχέρναις καταθέσεως τῆς τιμίας Ἑσθῆτος τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,

ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.